

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (deveti senat)

z dne 2. septembra 2021 *

„Predhodno odločanje – Svoboda ustanavljanja – Svoboda opravljanja storitev – Priznavanje poklicnih kvalifikacij – Direktiva 2005/36/ES – Člen 5(2) – Izvedenec avtomobilske stroke s sedežem v eni od držav članic, ki se premakne na ozemlje države članice gostiteljice zaradi občasnega in priložnostnega opravljanja svojega poklica – Zavrnitev poklicnega organa države članice gostiteljice, v kateri je imel sedež pred tem, da bi ga vpisal v register občasnih in priložnostnih ponudnikov storitev – Pojem „občasna in priložnostna storitev““

V zadevi C-502/20,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo cour d'appel de Mons (višje sodišče v Monsu, Belgija) z odločbo z dne 22. septembra 2020, ki je na Sodišče prispela 5. oktobra 2020, v postopku

TP

proti

Institut des Experts en Automobiles,

SODIŠČE (deveti senat),

v sestavi N. Piçarra, predsednik, M. Vilaras (poročevalec), predsednik četrtega senata v funkciji sodnika devetega senata, in K. Jürimäe, sodnica,

generalni pravobranilec: H. Saugmandsgaard Øe,

sodnik tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za TP V. Grévy, avocat,
- za Institut des Experts en Automobiles P. Botteman in R. Molders-Pierre, avocats,
- za belgijsko vlado L. Van den Broeck, M. Jacobs in C. Pochet, agentke,

* Jezik postopka: francoščina.

- za češko vlado M. Smolek, J. Vláčil in T. Machovičová, agenti,
- za nizozemsko vlado M. K. Bulterman in M. H. S. Gijzen, agentki,
- za poljsko vlado B. Majczyna, agent,
- za Evropsko komisijo É. Gippini Fournier in L. Armati, agenta,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 49 PDEU in Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2005/36/ES z dne 7. septembra 2005 o priznavanju poklicnih kvalifikacij (UL 2005, L 255, str. 22), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2013/55/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2013 (UL 2013, L 354, str. 132) (v nadaljevanju: Direktiva 2005/36).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med TP in Institut des Experts en Automobiles (inštitut izvedencev avtomobilske stroke, v nadaljevanju: IEA), ker je TP v Belgiji opravljal poklic izvedenca avtomobilske stroke.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 V uvodni izjavi 11 Direktive 2005/36 je med drugim navedeno, da namen te direktive ni poseganje v upravičen interes držav članic, da preprečijo, da se njihovi državljani izognejo uporabi nacionalnega prava na področju poklicev.
- 4 Člen 3(1) te direktive določa:

„Za namene te direktive se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) ‚reguliran poklic‘: poklicna dejavnost ali skupina poklicnih dejavnosti, katerih dostop do, opravljanje ali enega od načinov opravljanja neposredno ali posredno določajo zakoni ali drugi predpisi glede posebnih poklicnih kvalifikacij; način opravljanja dejavnosti zajema zlasti uporabo poklicnega naziva, ki je z zakoni ali drugimi predpisi omejen na imetnike določene poklicne kvalifikacije. Kadar se prvi stavek opredelitve ne uporablja, se poklic iz odstavka 2 obravnava kot reguliran poklic;
- (b) ‚poklicne kvalifikacije‘: kvalifikacije, ki se izkazujejo z dokazili o formalnih kvalifikacijah, potrdilom o kompetenci, navedenim v členu 11(a)(i), in/ali poklicnimi izkušnjami;

[...]“

5 V naslovu II te direktive, naslovljenem „Svoboda opravljanja storitev“, so vsebovani člani od 5 do 9. Člen 5, naslovljen „Načelo svobode opravljanja storitev“, določa:

„1. Brez poseganja v posebne določbe zakonodaje [Unije] in v člena 6 in 7 te direktive, države članice ne smejo iz kakršnega koli razloga, povezanega s poklicnimi kvalifikacijami, omejevati svobode opravljanja storitev v drugi državi članici:

(a) če je ponudnik storitev zakonito ustanovljen v državi članici za namene opravljanja istega poklica v tej državi članici (v nadaljnjem besedilu: ‚država članica sedeža‘), in

(b) kadar ponudnik storitev opravlja storitev drugje [v primeru premika ponudnika storitev], če je ta poklic opravljal v eni ali več državah članicah vsaj eno leto v obdobju zadnjih desetih let pred opravljanjem storitev, če poklic v državi članici sedeža ni reguliran. Pogoj enoletnega opravljanja poklica se ne uporablja, če sta poklic ali izobraževanje in usposabljanje za ta poklic regulirana.

2. Določbe tega naslova se uporabljajo le, kadar ponudnik storitev opravlja storitve na ozemlju [v primeru premika ponudnika storitev na ozemlje] države članice gostiteljice, da bi občasno in priložnostno opravljal poklic iz odstavka 1.

Občasna in priložnostna narava opravljanja storitev se oceni za vsak primer posebej, predvsem glede na trajanje, pogostnost, rednost in stalnost.

3. Kadar ponudnik storitev opravlja storitve drugje, [V primeru premika ponudnika storitev] zanj veljajo poklicna pravila poklicne, zakonske ali upravne narave, neposredno povezana s poklicnimi kvalifikacijami, kot je opredelitev poklica, uporaba nazivov in huda malomarnost pri opravljanju poklica, ki je neposredno in izrecno povezana z zaščito potrošnikov in varnostjo, kot tudi disciplinske določbe, ki se uporabljajo v državi članici gostiteljici za strokovnjake, ki opravljajo isti poklic v tej državi članici.“

6 Člen 6 iste direktive, naslovljen „Izjeme“, v točki (a) prvega odstavka določa:

„Država članica gostiteljica v skladu s členom 5(1) oprosti ponudnike storitev s sedežem v drugi državi članici obveznosti, ki jih nalaga osebam tega poklica s sedežem na svojem ozemlju, v zvezi z:

(a) odobritvijo, registracijo ali članstvom v poklicni organizaciji ali organu. Države članice lahko, da bi olajšale uporabo veljavnih disciplinskih določb na svojem ozemlju v skladu s členom 5(3), določijo bodisi avtomatično začasno registracijo bodisi *pro-forma* članstvo v taki poklicni organizaciji ali organu, če taka registracija ali članstvo ne zadržuje ali otežuje na kakršen koli način opravljanja storitev in ne pomeni kakršnih koli dodatnih stroškov za ponudnika storitev. [...]“.

7 V skladu s členom 7(1) Direktive 2005/36 lahko države članice zahtevajo, da ponudnik storitev, ko se prvič premakne v drugo državo članico, da bi tam opravljal storitve, o tem vnaprej obvesti pristojni organ v državi članici gostiteljici. Tako prijavo je treba enkrat na leto podaljšati, če namerava ponudnik storitev v tem letu opravljati občasne ali priložnostne storitve v tej državi članici.

Belgijsko pravo

Zakon z dne 15. maja 2007

- 8 V Belgiji so položaj ter pravice in obveznosti izvedencev avtomobilske stroke urejeni z loi du 15 mai 2007 relative à la reconnaissance et à la protection de la profession d'expert en automobiles et créant un Institut des experts en automobiles (zakon z dne 15. maja 2007 o priznavanju in zaščiti poklica izvedenca avtomobilske stroke ter ustanovitvi Inštituta izvedencev avtomobilske stroke) (*Moniteur belge* z dne 2. junija 2007, str. 28087), kakor je bil spremenjen z loi du 6 octobre 2011 (zakon z dne 6. oktobra 2011) (*Moniteur belge* z dne 10. novembra 2011, str. 67853) (v nadaljevanju: zakon z dne 15. maja 2007).
- 9 V skladu s členom 5(1), točka 2(b), zakona z dne 15. maja 2007 se status polnopravnega člana IEA podeli vsaki fizični osebi, ki želi imeti sedež v Belgiji kot izvedenec avtomobilske stroke in za to zaprosi, če predloži potrdilo o kompetenci ali dokazilo o formalnih kvalifikacijah, ki ga je izdala država članica Evropske unije. V točki 6 člena 5(1) tega zakona je dalje določeno, da mora biti zadevna oseba vpisana na seznam polnopravnih članov IEA.
- 10 Člen 6 navedenega zakona določa:
- „Če se državljani držav članic [Unije] [...] v okviru svobode opravljanja storitev prvič premaknejo na ozemlje Belgije, da bi občasno in priložnostno opravljali poklic izvedenca avtomobilske stroke, v skladu s členom 9(1) loi du 12 février 2008 instaurant un [...] cadre général pour la reconnaissance des qualifications professionnelles [UE] [(zakon z dne 12. februarja 2008 o uvedbi [...] splošnega okvira za priznavanje poklicnih kvalifikacij [EU])] o tem s pisno izjavo vnaprej obvestijo pristojno komisijo sveta [IEA]. [...]“

Zakon z dne 12. februarja 2008

- 11 Direktiva 2005/36 je bila v belgijsko pravo prenesena z loi du 12 février 2008 instaurant un cadre général pour la reconnaissance des qualifications professionnelles UE (zakon z dne 12. februarja 2008 o uvedbi splošnega okvira za priznavanje poklicnih kvalifikacij EU) (*Moniteur belge* z dne 2. aprila 2008, str. 17886, v nadaljevanju: zakon z dne 12. februarja 2008).
- 12 Naslov II tega zakona, naslovljen „Svoboda opravljanja storitev“, vsebuje člene od 6 do 11 tega zakona. Člen 6 navedenega zakona določa:
- „Določbe tega naslova se uporabljajo le takrat, kadar se ponudnik storitev premakne na ozemlje Belgije, da bi občasno in priložnostno opravljal poklic iz člena 7(1).
- Ali je opravljanje storitev občasno in priložnostno, se oceni za vsak primer posebej, predvsem glede na njegovo trajanje, pogostnost, rednost in stalnost.“
- 13 S členom 9 istega zakona je urejen sistem vnaprej oddane prijave v skladu s členom 7 Direktive 2005/36.

Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

- 14 TP je več let opravljal poklic izvedenca avtomobilske stroke v Belgiji. Od 28. januarja 2014 prebiva na ozemlju Velikega vojvodstva Luksemburg in tam opravlja isti poklic.
- 15 Predložitveno sodišče navaja, da je iz dokazov, ki jih je predložil TP, razvidno, da je sicer od tega datuma opravil nekaj nalog v Belgiji, vendar da večji del njegove poklicne dejavnosti trenutno poteka zunaj belgijskega ozemlja, tako da je poklicno dejavnost, ki jo opravlja v Belgiji, mogoče opredeliti kot „pomožno“.
- 16 IEA je septembra 2015 pozval TP, naj se zaradi ureditve svojega položaja v Belgiji vpiše na seznam polnopravnih članov IEA.
- 17 TP take zahteve ni hotel vložiti, je pa – ker po lastnih navedbah v Belgiji vendarle opravi nekaj izvedenskih del – zaprosil za vpis na seznam občasnih in priložnostnih izvedencev avtomobilske stroke, določen v členu 9 zakona z dne 12. februarja 2008.
- 18 IEA meni, da TP s tem, da v Belgiji opravlja poklic izvedenca avtomobilske stroke, ne da bi bil član IEA, opravlja nezakonito in nelojalno dejavnost. Zato je proti TP pred tribunal de commerce du Hainaut (gospodarsko sodišče v Hainautu, Belgija) vložil tožbo, da bi se TP prepovedala uporaba naziva izvedenca avtomobilske stroke in opravljanje tega poklica v Belgiji.
- 19 TP je istemu sodišču z nasprotno tožbo predlagal, naj na podlagi člena 6 zakona z dne 15. maja 2007 odredi njegov vpis na seznam občasnih in priložnostnih izvedencev avtomobilske stroke.
- 20 Tribunal de commerce du Hainaut (gospodarsko sodišče v Hainautu) je s sodbo z dne 29. novembra 2017 ugodilo predlogu IEA in zavrnilo nasprotno tožbo TP. TP je 15. februarja 2018 pred predložitvenim sodiščem vložil pritožbo zoper to sodbo.
- 21 Predložitveno sodišče je s sodbo z dne 3. decembra 2019 pritožbo TP razglasilo za dopustno in na podlagi dokumentov, ki jih je predložil, razsodilo, da ima v smislu členov od 16 do 19 Direktive 2005/36 sedež v Luksemburgu.
- 22 Vendar predložitveno sodišče dvomi o tem, ali je s pravom Unije skladna razlaga izraza „občasno in priložnostno“ iz člena 6 zakona z dne 15. maja 2007, kot jo zagovarja IEA, v skladu s katero bi prejšnje izvajanje trajne in redne dejavnosti v državi članici pomenilo oviro, da se prizna, da je opravljanje enake dejavnosti v tej državi članici občasno in priložnostno, potem ko je zadevna oseba imela sedež v drugi državi članici. TP pa naj bi nadaljeval dejavnost, ki jo je v Belgiji opravljal več kot 25 let.
- 23 Poleg tega navedeno sodišče meni, da se za presojo začasnosti opravljanja storitev ne bi smelo upoštevati le trajanje opravljanja te storitve, ampak tudi njegova pogostnost, rednost in trajnost. Iz tega sklepa, da določeno ponavljanje načeloma ne izključuje tega, da bi se priznalo, da je dejavnost začasna. Poleg tega naj začasnost opravljanja storitev ne bi izključevala možnosti, da se zadevna oseba v državi članici, v kateri opravlja storitve, opremi z določeno infrastrukturo, kot je pisarna.

24 Cour d'appel de Mons (višje sodišče v Monsu, Belgija) je zato prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

- „1. Ali je določbe [člena 5(1), točka 2(b), in člena] 6 [...] zakona z dne 15. maja 2007 [...] v povezavi z določbami zakona z dne 12. februarja 2008 [...], zlasti členov 6, 8 in 9, mogoče razlagati tako, da se ponudnik storitve, ki prestavi kraj svojega sedeža v drugo državo članico, ne bi mogel po tej spremembi v svoji državi izvora, to je Belgiji, vpisati v register občasnih in priložnostnih ponudnikov storitev pri IEA, da bi v tej državi opravljal občasno in priložnostno dejavnost? Ali je taka razlaga združljiva s svobodo ustanavljanja, priznано v pravu Unije?
2. Ali je razlaga določb [člena 5(1), točka 2(b), in člena] 6 [...] zakona z dne 15. maja 2007 [...] v povezavi z določbami zakona z dne 12. februarja 2008 [...], zlasti členov 6, 8 in 9 – v skladu s katero bi pojem občasne in priložnostne dejavnosti izključeval možnost, da ponudnik storitev s sedežem v državi članici izvora opravlja storitve v namembni državi članici, če se storitve do določene mere ponavljajo, vendar niso redne, ali da ima v tej državi določeno infrastrukturo – združljiva z določbami [Direktive 2005/36]?“

Vprašanji za predhodno odločanje

- 25 Najprej je treba spomniti, da čeprav je dobesedna vsebina vprašanj za predhodno odločanje predložitvenega sodišča poziv Sodišču, naj se izreče glede združljivosti določbe nacionalnega prava s pravom Unije, Sodišču nič ne preprečuje, da temu sodišču ne bi dalo koristnega odgovora tako, da poda elemente za razlago, ki izhajajo iz prava Unije in ki bodo predložitvenemu sodišču omogočili, da samo razsodi o razlagi notranjega prava in njegovi združljivosti s pravom Unije (glej v tem smislu sodbo z dne 30. aprila 2020, CTT – Correios de Portugal, C-661/18, EU:C:2020:335, točka 29 in navedena sodna praksa).
- 26 Iz predloga za sprejetje predhodne odločbe je glede spora o glavni stvari razvidno, da ima TP zakonit sedež v Luksemburgu in tam opravlja poklic izvedenca avtomobilske stroke. Poleg tega se predložitveno sodišče sklicuje na „naloge“, ki jih TP opravlja v več državah članicah, zlasti na ozemlju Kraljevine Belgije, kar pomeni, da se fizično premakne v to državo članico, da bi tam opravljal svoj poklic.
- 27 Iz tega sledi, prvič, da za tako opravljanje storitev velja člen 5 Direktive 2005/36, v katerega odstavku 1(a) je določeno načelo, da države članice ne smejo iz katerega koli razloga, povezanega s poklicnimi kvalifikacijami, omejevati svobode opravljanja storitev, če je ponudnik storitev zakonito ustanovljen v drugi državi članici zaradi opravljanja istega poklica v tej državi članici. V zvezi s tem je v odstavku 2 tega člena določeno, da se določbe naslova II Direktive 2005/36 uporabljajo le takrat, kadar se ponudnik storitev premakne na ozemlje države članice gostiteljice v smislu te določbe, da bi občasno in priložnostno opravljal svoj poklic.
- 28 Drugič, ker se za okoliščine iz postopka v glavni stvari uporablja naslov II Direktive 2005/36, ki vsebuje člen 5 te direktive, se – drugače kot je trdila nizozemska vlada v pisnem stališču, predloženem Sodišču – ne uporabi člen 16 Direktive 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu (UL 2006, L 376, str. 36). V skladu s členom 17, točka 6, te direktive se namreč njen člen 16 ne uporablja za zadeve iz naslova II Direktive 2005/36/ES in zahteve, veljavne v državah članicah, v katerih se storitev opravlja, s katerimi je dejavnost omejena na posamezne poklice (sodba z dne 17. decembra 2015, X-Steuerberatungsgesellschaft, C-342/14, EU:C:2015:827, točka 36).

- 29 Glede na ta pojasnila je treba razumeti, da predložitveno sodišče z vprašanjema, ki ju je treba preučiti skupaj, v bistvu sprašuje, ali je treba člen 5(2) Direktive 2005/36 razlagati tako, da nasprotuje ureditvi države članice gostiteljice v smislu te določbe, ki – kot jo razlagajo pristojni organi te države – strokovnjaku s sedežem v drugi državi članici ne omogoča, da bi občasno in priložnostno opravljal svoj poklic na ozemlju države članice gostiteljice, in sicer zato, ker je ta strokovnjak v preteklosti imel sedež v tej državi članici, ker je za storitve, ki jih opravlja, značilno določeno ponavljanje, in ker se je v navedeni državi članici opremil z določeno infrastrukturo, kot je pisarna.
- 30 Za odgovor na ti vprašanji je treba člen 5(2) Direktive 2005/36 in, natančneje, pojem iz te določbe „začasno in priložnostno“ opravljanje poklica v državi članici gostiteljici razlagati ob upoštevanju sodne prakse Sodišča o svobodi opravljanja storitev iz člena 56 PDEU.
- 31 V zvezi s tem je Sodišče že razsodilo, da je treba razlikovati ločeni področji uporabe svobode opravljanja storitev in svobode ustanavljanja. Zato je treba ugotoviti, ali ima gospodarski subjekt sedež v državi članici, v kateri ponuja zadevno storitev. Če ima sedež v državi članici, v kateri ponuja to storitev, spada na področje uporabe svobode ustanavljanja, kakor je opredeljena v členu 49 ES. Če pa, nasprotno, gospodarski subjekt nima sedeža v namembni državi članici, je čezmejni ponudnik, ki spada na področje uporabe svobode opravljanja storitev (sodba z dne 22. novembra 2018, Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank, C-625/17, EU:C:2018:939, točka 34 in navedena sodna praksa).
- 32 Pojem „ustanavljanje“ v smislu določb Pogodbe DEU o svobodi ustanavljanja pomeni dejansko opravljanje gospodarske dejavnosti za nedoločen čas prek stalne poslovne enote v državi članici gostiteljici. Ta pojem zato predpostavlja resnično namestitev zadevnega subjekta v tej državi članici in opravljanje dejanske gospodarske dejavnosti v njej (sodba z dne 22. novembra 2018, Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank, C-625/17, EU:C:2018:939, točka 35 in navedena sodna praksa).
- 33 Poleg tega je treba pojasniti, da je v smislu določb Pogodbe DEU o svobodi ustanavljanja oseba lahko ustanovljena v več kot eni državi članici, predvsem z ustanovitvijo drugega poklicnega sedeža (sodba z dne 30. novembra 1995, Gebhard, C-55/94, EU:C:1995:411, točka 24 in navedena sodna praksa).
- 34 Nasprotno pa, če se ponudnik storitve premakne v drugo državo članico od tiste, v kateri ima sedež, določbe poglavja Pogodbe DEU o storitvah in zlasti člen 57, tretji odstavek, PDEU določajo, da ta ponudnik tam opravlja svojo dejavnost začasno (sodba z dne 22. novembra 2018, Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank, C-625/17, EU:C:2018:939, točka 36 in navedena sodna praksa).
- 35 V skladu s sodno prakso Sodišča lahko pojem „storitev“ v smislu Pogodbe DEU zajema zelo različne storitve, vključno s storitvami, ki jih gospodarski subjekt s sedežem v državi članici bolj ali manj pogosto ali redno – in tudi dlje časa – opravlja za osebe s sedežem v eni ali več drugih državah članicah. Pogodba DEU ne vsebuje nobenih določb, na podlagi katerih bi bilo mogoče abstraktno določiti mejo trajanja ali pogostnosti, pri kateri opravljanja storitev ali določenih vrst storitev v drugi državi članici ni več mogoče šteti za opravljanje storitev v smislu Pogodbe DEU (glej v tem smislu sodbi z dne 11. decembra 2003, Schnitzer, C-215/01, EU:C:2003:662, točki 30 in 31, ter z dne 10. maja 2012, Duomo Gpa in drugi, od C-357/10 do C-359/10, EU:C:2012:283, točka 32).

- 36 Poleg tega je Sodišče razsodilo, da začasnost opravljanja storitev ne izključuje možnosti, da se ponudnik v državi članici gostiteljici opremi z določeno infrastrukturo (vključno s pisarno, uradom ali posvetovalnico), če je taka infrastruktura potrebna za opravljanje zadevne storitve (sodba z dne 30. novembra 1995, Gebhard, C-55/94, EU:C:1995:411, točka 27).
- 37 Na postavljeni vprašanji je treba odgovoriti ob upoštevanju zgornjih preudarkov.
- 38 Prvič, v položaju, v katerem se strokovnjak s sedežem v eni od držav članic premakne na ozemlje države članice gostiteljice, v kateri je imel v preteklosti sedež, da bi tam odtlej zgolj občasno in priložnostno opravljal svoj poklic, imajo pristojni organi te države članice, kot je potrjeno z uvodno izjavo 11 Direktive 2005/36, pravico opraviti nadzor nad resničnostjo trditev tega strokovnjaka, da bi se prepričali, da se ne poskuša nezakonito izogniti uporabi nacionalnega prava na področju poklicev.
- 39 Poleg tega v takem položaju niti iz členov 56 in 57 PDEU niti iz člena 5(2) Direktive 2005/36 niti iz sodne prakse Sodišča, navedene v točkah od 31 do 36 te sodbe, ne izhaja, da samo dejstvo, da je imel strokovnjak v preteklosti sedež v državi članici gostiteljici, lahko pomeni oviro za to, da bi pri uresničevanju svobode opravljanja storitev opravljal svoj poklic v tej državi članici s tem, da bi se tja premaknil iz države članice, v kateri ima zdaj sedež.
- 40 Drugič, iz sodne prakse, navedene v točki 35 te sodbe, izhaja, da to, da se storitve, ki jih v državi članici gostiteljici opravlja strokovnjak s sedežem v drugi državi članici, v določeni meri ponavljajo, ne preprečuje, da bi bile v državi članici gostiteljici opredeljene kot storitve, ki se v smislu člena 5(2) Direktive 2005/36 opravljajo „občasno in priložnostno“.
- 41 Tretjič, iz sodne prakse, navedene v točki 36 te sodbe, je razvidno, da tudi to, da se strokovnjak v tem položaju v državi članici gostiteljici opremi z določeno infrastrukturo, kot je pisarna, ne preprečuje take opredelitve storitev, ki jih opravlja v državi članici gostiteljici.
- 42 Nazadnje, opozoriti je treba, da so v skladu s členom 6(1)(a) Direktive 2005/36 ponudniki storitev s sedežem v drugi državi članici, na katere se nanaša člen 5 te direktive, oproščeni obveznosti, ki so naložene strokovnjakom s sedežem na ozemlju države članice gostiteljice, med drugim v zvezi z odobritvijo, registracijo ali članstvom v poklicni organizaciji ali poklicnem organu, pri čemer lahko ta država članica določi zgolj avtomatično začasno registracijo ali *pro-forma* članstvo v poklicni organizaciji ali poklicnem organu, da bi olajšala uporabo veljavnih disciplinskih določb v skladu s členom 5(3) navedene direktive, če taka registracija ali članstvo ne zadržuje ali otežuje na kakršen koli način opravljanja storitev.
- 43 Ob upoštevanju vseh zgornjih ugotovitev je treba na postavljeni vprašanji odgovoriti, da je treba člen 5(2) Direktive 2005/36 razlagati tako, da nasprotuje ureditvi države članice gostiteljice v smislu te določbe, ki – kot jo razlagajo pristojni organi te države – strokovnjaku s sedežem v drugi državi članici ne omogoča, da bi občasno in priložnostno opravljal svoj poklic na ozemlju države članice gostiteljice, in sicer zato, ker je ta strokovnjak v preteklosti imel sedež v tej državi članici, ker je za storitve, ki jih opravlja, značilno določeno ponavljanje, in ker se je v navedeni državi članici opremil z določeno infrastrukturo, kot je pisarna.

Stroški

- 44 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (deveti senat) razsodilo:

Člen 5(2) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2005/36 z dne 7. septembra 2005 o priznavanju poklicnih kvalifikacij, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2013/55/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2013, je treba razlagati tako, da nasprotuje ureditvi države članice gostiteljice v smislu te določbe, ki – kot jo razlagajo pristojni organi te države – strokovnjaku s sedežem v drugi državi članici ne omogoča, da bi občasno in priložnostno opravljal svoj poklic na ozemlju države članice gostiteljice, in sicer zato, ker je ta strokovnjak v preteklosti imel sedež v tej državi članici, ker je za storitve, ki jih opravlja, značilno določeno ponavljanje, in ker se je v navedeni državi članici opremil z določeno infrastrukturo, kot je pisarna.

Podpisi